

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک

۱۲ جون ۲۰۱۵

مجلس نهم (درخوف از خداوند)

شامگاه روزسه شنبه هجدهم ذی القعدة سال ۱۴۵۵ هجری قمری شیخ عبدالقادر گیلانی (قدس سره) در مدرسه چنین فرمودند:

شایسته است که تنها نسبت به خدای تبارک و تعالی خوف و رجا داشته باشیم، حتی اگر بهشت و دوزخ را هم نیافریده باشد. خدای را صرفاً به خاطر لقای او اطاعت نمائید، نه به خاطر عطا و بخشش، اطاعت خداوند عبارت است از: اجرای اوامرش، خودداری از آنچه نهی فرموده است، و صبر بر مقدرات و خواسته‌های او.

به سوی او برگردید، و در پیشگاهش متواضعانه به گریه و زاری پرداخته و دست به دعا بردارید. گریه نوعی عبادت، و اظهار ذلت و خواری در مقابل خداوند است. هرگاه در حال توبه دنیا را وداع گفتی، خدای متعال پاداشی به سان پاداش مظلومین به تو عنایت می فرماید. رحمت و عنایت حق نسبت به فرمانبردارانش بزودی ظاهر می شود.

در دنیا و آخرت دوستی خداوند بر تو لازم است، حب خدا را بر هر چیز دیگر برتری ده. زیرا تنها نفع و فایده حب خدا به تو بازمی گردد. تمام مردم ترابه خاطر منفعت خویش دوست دارند، فقط خداوند است که به خاطر خودت، به تو عنایت می کند.

(یا قوم) نفسهائتان ادعای حب خدای را دارند، و شما بی خبرید از این که نفس از خدامزد طلب می کند، و آنچه را که خدا اراده فرموده است، غیر آن را می خواهد، شیطان را دوست دارد، در حالی که وی رانده درگاه حق است. هرگاه مقدری بدو روی آورد در قبال آن صبر و بردباری ندارد، بلکه در مقام معارضه و جدال برمی آید: آری-باهوای نفس تسلیم و رضا وجود ندارد. تنها به اسم اسلام بسنده می کند، در حالی که این ادعای بی جا کوچکترین سودی برایش ندارد.

(یا غلام) خوف خدای را در دل جای ده، و ایمن مباش، تاهنگامی که به پیشگاهش واصل شوی، و با پای استوار قلبت در حضورش قرارگیری. وقتی فرمان الهی را به دستت دادند، آنگاه شایسته است که امنیت و آسودگی حاصل کنی.

هرگاه در نتیجه عنایت حق این امنیت را یافتی، در پی آن خیر فراوان دنیوی و اخروی خواهی یافت. وقتی به امنیت رسیدی بر آن استوار باش، زیرا خدای متعال هر چیز را که به بنده عطا فرماید آن را باز پس نمی گیرد، به استثنای موردی که شکر آن نعمت به جای آورده نشود.

حق سبحانه، هرگاه عبدی را برگزید، وی را به خود نزدیک می کند، و چون خوف جلال و کبریائی در دلش ایجاد شد، تابش انوار جمال خوف را از دل او می زداید، تا قلب و باطنش به قرب حق انس گیرد. و این سری است از اسرار میان بنده و خدای او.

وای بر تو! در لقمه ات ریزهای شیشه وجود دارد، و تو از آن بیخبری، از روی آرزو حرص و نیروی شهوت آن را می خوری و بعد از ساعتی متوجه می شوی که معده ات راپاره کرده است.

تمام بلاها به واسطه دوری از خالق است و به مخلوق متکی بودن. اگر بتوانی خلق را در مقام خود بیازمائی آنگاه متوجه اندرون آنها خواهی شد. و دیگر جز خدا به کسی اتکاء نخواهی کرد. پیغمبر اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمود: **«أَخْبِرْ نَفْسَهُ»** - (بیازمای، آنگاه به حب و بغض دیگران آگاه میشوی).

تو بدون امتحان، دوست می داری و دشمنی می کنی، در حالی که باید آزمود، و عقل را وسیله این آزمایش قرار داد، اما تومتأسفانه از عقل محرومی، قلب را باید وسیله شناخت قرار داد، ولی تودارای قلب درست و سالمی نیستی. قلب است که می اندیشد و پند می گیرد. خدای متعال فرمود: **«أَنَّ فِي ذَالِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ»** - (همانا در آن پند است برای کسی که دل آگاه باشد، و بدان گوش دل فرا دهد و گواه باشد. سوره ق آیت ۳۷).

عقل (عقل کلی) قلب را دگرگون می سازد، و قلب باطن را متحول می کند، و باطن به فنای در حق می رسد. و فنا است که هستی واقعی را در بر دارد. آدم علیه السلام، و سایر انبیاء دارای نفس و غرایز انسانی بوده اند، اما ایشان با خواهشهای نفس مبارزه نموده و رضای حق را بر رضای نفس ترجیح می دادند، آدم در بهشت دچار اشتباهی شد و نا فرمانی از او صادر گردید، منتهی توبه کرد و دیگر بدان رجوع نکرد. توبه اوموجب شد جز به جوارح به چیزی دیگری نیندیشد انبیاء علیهم السلام، همواره در مبارزه بانفس و شهوات بوده اند، تا این که به علت کثرت مجاهدت و رنج در راه انجام اوامر خدا و جدال بانفس و هوی، در حقیقت وجودی به مقام فرشته رسیدند. انبیاء و پیغمبران و اولیاء عموماً اهل صبر بوده اند، شما نیز به آنان بگروید و در مقام صبر از ایشان پیروی نمائید.

(یا غلام) بر ضربه دشمن درونی صابرباش، بزودی در نتیجه صبر این دشمن خطرناک را خواهی کشت، و از او غنیمت گرفته، و از جانب خداوند به خلعت فرمانروائی بر نفس مفتخر می شوی.

(یا غلام) کوشش کن که کسی را آزار نرسانی، نسبت به همه مردم دارای نیت نیکوئی باشی، جز کسی که باید به امر شرع مجازات شود، که در اینصورت آزار تو نسبت به او در حکم عبادت است.

عاقلان و بزرگان، در اندرون خود صور قام قیامت را دمیده اند، و رستاخیز خود را در این جهان برپای داشته اند، و با همت مردانه از دنیا روی گردانیده، و با صدق و صفا از پل صراط گذر کرده اند، بادلهای روشن سیر کرده و بر درگاه جنت ایستاده اند و می گویند: ما بتنهائی نمی خوریم و نمی آشامیم، زیرا بزرگان و کریمان نعم در انحصار خود نگرفته و بتنهائی از آنها استفاده نمی کنند، پس برمی گردند و خلق را به راه خدا و طاعت و فرمانبرداری دعوت می کنند، و آنان را از نعمت های اخروی می آگاهانند، تا امر اطاعت خدا را برایشان سهل گردانند، و متفقاً به سوی نعیم الهی رهسپار شوند.

هر آنکس دارای ایمان کامل باشد، و نوریقین در دلش جای گرفته باشد، آنچه که خدای عزوجل از امور قیامت خیر داده است، بادیده باطن مشاهده می نماید. بهشت و دوزخ، فرشتگان مؤکل، و تمام اشیاء موجود در آنها رامی بیند. همچنین دنیا رامی بیند و زوال و نابودی و تغییرات آن را مشاهده می کند. هرگاه بر قبری گذر می کند، آنچه از عذاب یا نعیم که در آن است، به دیده باطن می بیند. قیامت را می بیند، از رد و قبول آنجا آگاه است، رحمت و عذاب خدا را مشاهده می کند. فرشتگان، انبیاء و مرسلین، و ابدال و اولیاء را در مراتب و منازل خویش می بیند. اهل بهشت و دوزخ را در حالات مختلف نظاره گراست.

هر کس که صاحب نظر شد، با چشم ظاهر مردم رامی بیند، و با چشم باطن افعال خدای را، که درباره مخلوق انجام می گیرد. از آرامش و سکون دلها آگاه می شود، روی این اصل است که اولیاء کرام با دیده ظاهر شخص رامی بیند و با دیده دل اسرار او را، و بادیده باطن جلال و عظمت حق را.

هرگاه خداوند بنده ای را بیازماید، وبه اورنجی رساند، وبنده درهرحالتی، در دریا و خشکی دردشت و کوه، درتلخی و شیرینی، در عزت و ذلت، در توانگری و درویشی، و در سلامت و بیماری، بادیدهٔ رضا بدان نگریسته، و در برابر قضاء و قدر الهی راضی و شاکر بود، رنج و تعب از او برداشته می شود، و آن رنج- به واقع- به صورت خدمتکار متواضع و فروتن او درمی آید. و تمامی این مواهب بامخالفت نفس و شهوات طبع، و دوری از افراد ناباب و عادت‌های زشت ممکن می گردد.

خداوندا، رضایت و موافقت در برابر مقدرات خود را نصیب ما گردان.

«ربنا آتنا فی الدنیا حسنه و فی الآخرة حسنه و قنا عذاب النار».